

USA's næste præsident? Martin O'Malley annoncerer sit kandidatur til Demokraternes præsidentkandidat – kræver Glass/Steagall

30. maj 2015 – Lørdag annoncerede Martin O'Malley i byen Baltimore (staten Maryland) sit kandidatur til Demokraternes præsidentkandidat. Ud over at kræve [en genindførelse af] Glass/Steagall-bankopdelingsloven, krævede O'Malley også en ny, national sikkerhedsstrategi og en ny udenrigspolitik med engagement og samarbejde.

Her følger et udskrift af hans tale:

1. Introduktion

Amerikanske Medborgere,

Jeg vil tale til jer i dag om vores fælles Amerikanske Drøm, ... dens magtfulde historie, dens nuværende tilstand og, vigtigst af alt, det presserende behov for dens genopbygning.

Vores nation blev grundlagt på to, selvindlysende sandheder ... At vi alle er skabt ligeværdige. Og at vi alle af vor Skaber blev skænket retten til liv, frihed og stræben efter lykke. Med disse ord begyndte den Amerikanske Drøm. Der var intet skrevet med småt, ingen udløbsdato. Vi er alle inkluderede, kvinder såvel som mænd, sorte såvel som hvide. Irske

amerikanere, asiatiske amerikanere, latino-amerikanere, indfødte amerikanere. Jødiske, kristne og muslimske amerikanere.

Unge og gamle. Rige og fattige. Arbejdere og arbejdsgivere. Bøsser, lesbiske, transseksuelle og heteroseksuelle amerikanere.

Hvert menneske har betydning, der er brug for hver af os. I vores opfattelse af et land findes der ikke noget, der hedder en overflødig amerikaner.

Der er imidlertid en voksende ulighed i vort land i dag. Det er svælget mellem det stærke og retfærdige land, som vores børn har behov for, at vi er ... og så det land, som vi er i fare for at blive til.

For i Amerika i dag tjener 70 % af os det samme, eller mindre, som vi gjorde for 12 år siden. Det er første gang, det er sket på denne side af Anden Verdenskrig.

I Amerika i dag kæmper familieejede virksomheder og landbrug for at kunne konkurrere med stadigt større koncentrationer af store selskabers magt ...

For halvtreds år siden var nationens største arbejdsgiver GM (General Motors). En gennemsnitlig ansat i GM kunne med to ugelønninger betale for et års skolepenge på et universitet i delstaten.

I Amerika i dag, hvor drømme om college, et job til en anstændig løn og en tryk pensionisttilværelse er ved at glide så mange af hænde ... synes den Amerikanske Drøm at hænge i en tynd tråd.

Og dog, for i Amerika er der altid et 'og dog'.

Den sidste tråd, der holder os oppe, kunne meget vel være den stærkeste.

Det er generøsitetens, medfølelsens og den gensidige kærligheds tråd, der bringer os sammen som Et amerikansk Folk.

I mere end 200 år har vi været vores egen fremtids arkitekter. Og i dag må vi igen til at bygge.

Min far og mor, Tom og Barbara O'Malley, blev født ind i Den store Depression og blev voksne som en del af den storslåede generation, der vandt Anden Verdenskrig. Min far fløj 33 missioner over Japan i en B-24 Liberator, og fortsatte på college, udelukkende takket være GI Bill[1]. Min mor fløj i en alder af sytten i den Civile Luftpatrulje. De opfostrede deres børn – vi var seks – til en fremtid i middelstanden, der i overvejende grad sikredes af deres generations ofre og bedre valg.

Men de ville aldrig acceptere det begreb, at de på en eller anden måde skulle være »den mest storslåede generation«. For de troede på, og de lærte os, at hver generation amerikanere har evnen – og en hellig forpligtelse – til at blive storslået.

Og det må vi blive. Uanset, hvor svære oddsene er, uanset, hvor stor udfordringen er, og uanset, hvor hård kampen er.

Det er det presserende arbejde, som udfordrer os i dag: at genopbygge sandheden i den Amerikanske Drøm for ALLE amerikanere. Og at gå i gang med det samme!

2. Baltimore/Økonomi

I sidste måned var Tv-apparater over hele verden fyldt med vrede og raseri, og med flammerne i nogle af de mest ydmyge og hårdest ramte kvarterer i Baltimore.

For alle os, der har givet så meget af vores energi for at

gøre vores by til et tryggere, smukkere, mere retfærdigt og rigere sted, var det en hjerteskræende nat i denne bys liv.

Men der er en lektie at lære af den nat, og der er noget at tilbyde vores land, der kom ud af disse flammer.

For det, der fandt sted, handlede ikke blot om race ... ikke blot om politiets arbejde i Amerika.

Det handler om alt det, som det at være amerikaner bør betyde.

Håbløshedens svøbe, der den aften antændte en ild, transcenderer race eller geografi.

Oplev det rekordagtige antal unge, hvide børn, der slår sig selv ihjel med heroin i forstæder og småbyer over hele Amerika.

Den barske sandhed om vores fælles virkelighed er denne: Arbejdsløsheden i mange amerikanske store og mindre byer over hele USA er højere nu, end den var for otte år siden.

Betingelser med ekstrem og voksende fattigdom skaber betingelser for ekstrem vold.

Vi må arbejde på ...

Vores økonomiske og politiske system er vendt på hovedet og er bagvendt, og det er på tide at vende det omkring.

Det, der skete med vores økonomi – det, der skete med den Amerikanske Drøm – skete ikke ved et tilfælde.

Det var heller ikke resultatet af globale kræfter, der lå uden for vores kontrol.

Magtfulde, rige særinteresser hjemme hos os selv har brugt vores regering til at skabe – i vores eget land – en økonomi, der lader et flertal af vores befolkning sakke bagud.

En økonomi, der placerer en så koncentreret rigdom i hænderne

på de få, at det har taget muligheder fra hjemmene af de mange.

En økonomi, hvor et flertal af vores befolkning ikke høres, ikke ses, ikke behøves og efterlades til at slutte, at deres liv og arbejde i bogstavelig forstand er mindre værd i dag, end det var i går, ... Og vil være endnu mindre værd i morgen ...

Vi er i færd med at tillade, at vores mulighedernes land forvandles til ulighedernes land.

Den jævne mand kæmper, mens Wall Street stiger til store højder.

Fortæl mig, hvordan det kan være, at ikke en eneste adm. direktør fra Wall Street blev dømt for forbrydelser med relation til den økonomiske nedsmeltning i 2008. Ikke. En. Eneste. En.

Fortæl mig, hvordan det kan være, at man bliver standset for at køre med en beskadiget baglygte i vores land; men hvis man ødelægger nationens økonomi, er man urørlig.

Det er ikke meningen, vores økonomi skal fungere sådan!

Det er ikke meningen, at vores land skal fungere sådan!

Dette er ikke den Amerikanske Drøm!

Og det behøver ikke at være sådan!

Denne generation kan stadig nå at blive storslået.

Vi har før reddet verden, og vi må nu redde vores land – og vi vil gøre det ved at genopbygge den Amerikanske Drøm!

3. Dagsordenen

Når jeg nu her til morgen ser ud over det oprindelige »de fries land og de modiges hjem«, så ser jeg ansigterne af mennesker, der har gjort så meget for så mange i vores by og vores stat.

Sammen gjorde vi vores by til et tryggere, sundere og bedre sted for børn.

Sammen fik vi vores by til atter at have tiltro. Vi opfandt en ny og bedre måde at regere på, som vi kaldte CitiStat, og vi fik tingene gjort.

Sammen gjorde vi vores stats folkeskoler til de bedste i USA. Vi gjorde college økonomisk opnåeligt for flere familier.

Vi anførte vores folk gennem en ødelæggende, national, økonomisk tilbagegang. Vi sørgede for en bedre beskyttelse af vores land, vores luft og vandet i Chesapeake Bay.

Vi vedtog loven om retten til ægteskab for to af samme køn[2], og vi vedtog DREAM-loven[3].

Sammen forhøjede vi mindstelønnen, og vi oppebar den højeste gennemsnitsindkomst i Amerika. Vi opnåede topkarakterer for innovation, iværksættelse og udvikling af mindretals og kvinders virksomheder.

Jo, forståelse går forud for handling.

Og det krævede nyt lederskab. Nye perspektiver. Og nye fremgangsmåder.

Men vi troede på drømmen ... sammen skred vi til handling for at virkeliggøre den ... og det er præcist, hvad vi som nation må gøre i dag.

Vores økonomi er ikke penge, vores økonomi er folk – hele vores folk.

Vi måler succes på den voksende rigdom og tryghed for vores

folk – hele vores folk.

En stærkere middelstand er ikke konsekvensen af økonomisk vækst – en stærkere middelstand er årsagen til økonomisk vækst.

Vi må sammen, som en nation, bygge en amerikansk økonomi, der atter fungerer for os alle.

Det betyder en god job- og lønpolitik, der giver hårdtarbejdende familier mulighed for rent faktisk at få fremgang. Det betyder en højere mindsteløn, overtidspåbetaling for overarbejde og respekt for alle arbejderes ret til at organisere sig i fagforeninger og føre kollektive lønforhandlinger for bedre lønninger.

Hvis vi gennemfører disse handlinger, vil drømmen atter leve.

Klimaforandring er virkelig. Vi må skabe en amerikansk jobdagsorden for at bygge en ny fremtid med vedvarende energi.

Vi må lancere en ny dagsorden for at genopbygge Amerikas byer som steder for retfærdighed og muligheder for alle.

Og hvis vi gennemfører disse handlinger ... vil drømmen atter leve.

For vores lands sikkerheds, og vores lands velbefindendes, og vores lands økonomiske væksts skyld, må vi også bringe 11 millioner af vores naboer ud af skyggerne ved at vedtage en omfattende immigrationsreform.

For vores nations varige symbol er ikke pigtrådshegnet ... det er Statuen af Frihedsgudinden.

Vi er en nation af immigranter. Vi er et medfølelse og generøst folk. Og hvis vi handler i overensstemmelse med vores principper – og med de bedste sider af vores natur – hvis vi vender tilbage til vores sande selv, så vil drømmen atter leve.

Tag ikke fejl – vores evne til at lede verden og være trygge i denne verden afhænger af styrken af den Amerikanske Drøm herhjemme. De udfordringer, vi konfronteres med i verden i dag, er anderledes end de udfordringer, vi stod over for i 1990'erne.

Sammen må vi bygge en ny, national sikkerhedsstrategi og bygge nye alliancer, der er fremadskuende og fremadhandlende.

Centrum for denne nye strategi må være reduktionen af trusler. Trusler, der udvikler sig hurtigt – fra voldelig ekstremisme, pandemiske cyber-angreb, spredning af atomvåben og sammenbrud af nationale stater, til klimaforandringens tørke, hungersnød og oversvømmelser.

Sammen må vi bygge en ny udenrigspolitik, baseret på engagement og samarbejde. Vi må gå sammen med ligesindede folk i hele verden – og især med nationer her på vores egen halvkugle – om vores fælles mål for en voksende, global middelstand.

Vi må sætte vores nationale interesse på førstepladsen; vi må sætte Amerika på førstepladsen.

Men vi kan ikke genopbygge den Amerikanske Drøm herhjemme ved at imødekomme de privilegeredes og magtfuldes krav.

Lad os være ærlige. Det var dem, der oprindeligt vendte vores økonomi på hovedet. Og de er de eneste, der har fordel af det.

Vi må retsforfølge bedragerere, vi må genindføre Glass/Steagall, og hvis en bank er for-stor-til-at-lade-gå-ned uden, at det ødelægger vores nations økonomi ... ja, så må banken brækkes op, før den knækker os ... igen.

Goldman Sachs er en af de største vaneforbrydere inden for investeringsbanker i Amerika. For nylig lod den adm. direktør for Goldman Sachs sine ansatte vide, at han ville have det helt fint med enten Bush eller Clinton.

Det tror jeg på ...

Men jeg har nyheder til tyrannerne på Wall Street –

Præsidentskabet er ikke en kongekrone, som I kan lade gå frem og tilbage mellem to kongelige familier.

Det er en hellig tillid, der skal fortjenes fra USA's befolkning, og som skal forvaltes på vegne af USA's befolkning.

Den eneste måde, hvorpå vi kan genopbygge den Amerikanske Drøm, er ved at tage magten over vores egen, amerikanske regering!

4. Konklusion

Den Amerikanske Drøms hædrede poet, Bruce Springsteen, spurgte engang:

Er en drøm en løgn, hvis den ikke går i opfyldelse? ... Eller er den noget værre?

Hvorvidt den Amerikanske Drøm bliver til en løgn, eller bliver til en vedvarende sandhed, som vores børn kan nyde godt af, ... kan bygge på, ... kan udleve, ... er faktisk op til dig og mig.

Det er op til os alle sammen.

Det handler ikke om Wall Street, ikke om de fem store banker; det handler ikke engang om store penge, der forsøger at købe vores valg.

Det handler om USA.

Det handler om, hvorvidt Vi, folket, stadig har viljen til at blive storslåede amerikanere.

Det tror jeg på, at vi har.

Min beslutning er taget.

I vil nu alle skulle foretage et afgørende valg til næste år, til gavn for jeres familier og til gavn for det land, som I elsker og bærer i jeres hjerter.

Det er et valg, som folk vil udspørge jer om i mange år i fremtiden.

Så når et barn, der har en hel verdens læring foran sig, derfor spørger jer, hvem I stemte på, ønsker jeg, at I skal kunne sige til det barn, »jeg stemte på dig«.

Når I ser en far, der knokler sig igennem endnu en lang vagt for at kunne give sin datter en bedre fremtid, ønsker jeg, at I skal kunne sige til ham, »jeg stemte på dig«.

Når I ser en mor, der har en lang arbejdstid med to jobs for drømmen om at sende sin søn på college, ønsker jeg, at I skal kunne sige til hende, »jeg stemte på dig«.

Når I ser en ung far, der hungrer efter et anstændigt job for at forsørge sin familie, ønsker jeg, at I skal kunne sige til ham, »jeg stemte på dig«.

Historien om vort lands bedste dage skal ikke findes i en historiebog, for denne generation af amerikanere skal til at skrive den!

Og det er derfor, at jeg i dag ... over for jer – og over for alle, der kan høre min stemme – erklærer mig for at være kandidat til De forenede Staters præsidentembede ... og jeg stiller op for DIG.

Gud velsigne jer, og Gud velsigne Amerikas Forenede Stater.

[1] Loven om sociale fordele, herunder til uddannelse, for

hjemvendte krigsveteraner, populært kaldet GI Bill. Se artikel: ['Hvornår lærer vi af vores økonomiske historie'](#)

[2] Et flertal af staten Marylands borgere stemte ja til loven, der trådte i kraft 1. januar 2013.

[3] **DREAM Act** (akronym for **D**evelopment, **R**elief, and **E**ducation for **A**lien **M**inors) er et amerikansk lovforslag for en proces med flere faser for illegale immigranter i USA, som først ville give dem en betinget opholdstilladelse og dernæst, hvis de kan opfylde yderligere kvalifikationer, permanent opholdstilladelse.